

Іззеддін Н. Ананзех

Дослідження ефективності фінансових ринків: емпіричні дані з країн MENA

Гіпотеза ринкової ефективності стала важливою концепцією для всіх інвесторів, які прагнуть мати диверсифіковані на міжнародному рівні портфелі, що збігається зі збільшенням інвестиційних потоків між усіма країнами, як розвинутими, так і тими, що розвиваються. Мета статті – вивчення ефективності групи арабських фондових ринків, розташованих у регіоні Близького Сходу та Північної Африки (MENA), відповідно до гіпотези випадкового блукання у слабкій формі. Дослідження охопило ринки Йорданії, Єгипту, Саудівської Аравії, ОАЕ, Бахрейну та Оману.

Емпіричні результати всіх використаних у дослідженні тестів – критерій одиничних коренів, критерій серій та критерій дисперсійних відношень – відхилили гіпотезу випадкового блукання у слабкій формі для всіх ринків.

Висновки дослідження суперечать результатам багатьох робіт, проведених на розвинутих ринках та ринках, що розвиваються. Це може бути гарним свідченням неефективності реформ, прийнятих відповідальними органами цих країн.

З огляду на це, усі зусилля, спрямовані на розширення та поглиблення цих ринків, слід активізувати шляхом підвищення ліквідності та прозорості, покращення інвестиційної культури в цих країнах, підтримки законодавчих і регуляторних реформ для залучення інвестицій, а також розвитку фінансового сектору на цих ринках у цілому.

Ключові слова: ринки MENA, ефективність ринку, фінансові ринки, критерій одиничних коренів, критерій серій, критерій дисперсійних відношень

Класифікація JEL: G11, G14, G15, D53

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.